

Cetnici progone i hapse
Blagojevića Ljubana i drugove
kao pripadnike M. O. Pokretal

Ovo je bilo .. Jun 1943.g.

Blagojević (Stanka) Ljuban rodjen 1911. godine u Krupi na Vrbasu

I Z J V I

Nekako u ono vrijeme kada je otpočela ofanziva na Kozaru, došli su mojoj kući četnici i dobro se sjećam da je na mene potegao karabin četnik Grbić Ljubu iz Rekavice i rekao da će prelijam i ako ja nijesam imao kod sebe kakovo oružje. Ja sam bio još od prije ranjen u borbni sa ustašama u nogu te sam se teško kretao, a tada su me četnici pratili u četnički štab. Kad su me dopratili do kuće Vukovića Mirkog koji je imao i svoja kola on bi mene i vozio ali nije htio da vozi zato što bi time učinio i četnicima uslugu koji su me pratili te bi se i oni u kolima vozili. Međutim dok sam stigao u pratnji četnika do kuća Dučanskih stigla su nas kola u kojima se je vozio Mišić Jovo a koja je on mobilisao od Vukovića Mirkog, tako da me je uzeo u kola Mišić Jovo i vozio me je do kuće ~~Vukovića~~ sam izbačen iz kola i išao sam pješice kroz selo Rekavice tako da sam stigao do četničkog štaba u zaseok Ruišta. Ovde su me stavili u zatvor sa stokom a čuvali su me četnici. Sjutradan prišao mi je jedan čuvar četnik i pitao me je dali mogu bježati da bi mi on omogućio bjegstvo. Ja sam rekao da nemogu na nozi kojame jako boli, i tako bi me mogli četnici brzo uhvatiti.

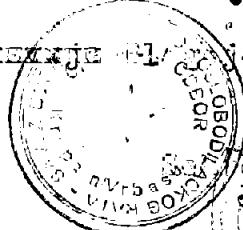
U zetvor je prispio uskoro i Šamara Mića i Blagojević Mila-
din oba iz iz moga sela Krupe.

Baš u to vrijeme dok sam bio u zatvoru tada je bila, činimi se najžešća borba na kozari, jer su se vrlo dobro čulju topovi i topovske granate i ako je od ovog mjesta bilo dosta daleko do ove borbe, kada je neprijatelj čistio Kozaru od partizana.

Poslije nekoliko dana nas zatvorenike su četnici oterali odavde (iz Ruišta) i to mene su sproveli u Gornji Šeher a Miću Šan Samaru i Blagojevića Miladina sproveli su nekoj svojoj komandi koja se je nalazila u selu Bukvalku.

Kad sam došao u Gornji Seher prijatno me je iznanađio jedan četnik koji se je čudio da sam ja u zatvoru i razjarit otisao u prostorije komande i donio mi još prijatnoje iznenedjenje, rekavši mi da sam slobodan i mogu slobodno da idem svojoj kući. Tada sam krenuo kući i idući kroz selo Rekavice zanociо sam se u istom i tek sjutradan stigao sam kući gde sam svakog časa osluškivao kada će se negde pojaviti partizani da ih se priključim.

Da je ovu izjavu lično djele mjesto gospodinje Elizabete Šljivić Ljubomir i svajerušću potpisao.

T v r d i: